

EL LENGUATGE DEL CIGARRILLO

Miras elevadas

Miras rastreras

Miras profundas
(Dib. d'ÀPELES MESTRES)

Ardits joves de la terra:
vigilém sempre, perquè
després de Pasqua florida
vindrà la Pentecostés,
que és la Pasqua més herosa:
la que fa riure al graner.

L'AVI RIERA.

En Melquíades Alvarez, en una conferència donada en el local de l'Associació de la Premsa de Madrid, va declarar-se partidari entusiasta de l'autonomia municipal i enemich acèrrim de la regional.

Segons ell, l'establiment de l'autonomia regional implica la dissolució de la patria.

Se 'm figura que D. Melquíades confon les especes llastimosament. L'única dissolució que produiria l'implantació de l'autonomia en sos diversos graus, fora la de las taifas centralistas que viuen explotant al país.

Y d'aixó plora la criatura.

Conseqüència de las quiebras de aquests últims días: pánich, desconfianças y novias caigudas.

Els grossos arrastran als petits.

Quan s'arriba en els negocis á un cert estat, succeheix ab ells lo que ab un joeh de bitllas.

Ningú pot dir las que caurán. Ningú pot assegurar las que restarán dretas.

Els mèlts problemas plantejats á Espanya han vingut á augmentarse ab un de nou, tan nou com inesperat; el problema de las cerillas fosfóricas.

Desde que 'l Govern s'ha encarregat d'aquest monopoli res és tan difícil com trobar una capseta que estigui conforme. Fins á obtenir un misto que estigui conforme, un se cansa de rascarne molts, sense més resultats que cremarse no ells, sinó qui tracta d'encéndrels.

Els nostres governs són aixís: no donan llum may, ni ab els mistos.

L'emperador Guillem exigeix un nou augment en la seva llista civil. Y no 's figurin pas que cobri una bicoca: els seus súbdits li pagan anualment 20 milions de franchs.

Mes ell diu que tot s'ha encarit, sobre tot els comestibles, com si ab 20 milions de franchs no 'n tingués ni pera anar á la plassa.

Aixó vol dir que 's pot ser molt guapo y menjar més que un mal lleig.

Un que ha sigut víctima de las darres quiebras, se planyia de la trista situació en que ha quedat, y deya:

—No sé pas com ho haig de fer pera recuperar lo perdut.

—¡Aixó ray!—va dirli un seu amic.—Te 'n vas al clos del globo cautiu, t'hi enlayras, y, un cop siguis dalt, tingas per segur que ocuparás una posició elevada.

PROTESTA DE LA MENTIDA

Jo, la Mentida, humiliada y roig de vergonya el front, protesto á la fas del món de ser monopolissada pel ferrouxisme. ¡Qué diable! Sent regna de móns enters, no vull omplir sas papers ni puch viure en son estable.

Pr cis fora que estés boja pera viure d'ells esclava, sempre de vergonya roja, quan de naixensa só blava.

¡Si jo fins crech que se 'm ifa aquesta gent atrevida engaltant cada mentida que á la mentida esgarrafa!

Fan la guerra als solidaris carreganths á mas espallas, y reventar als contraris prenenen d'un fart de guatllas; y encar que ab gust jo veuria, al solidari aixafat, per amic de la vritat y flagell de la falsia, com que miro tan llunyana aquesta dolsa quimera, no vull ser més presonera d'una gent republicana que vol portar ella sola una República, ó dos, y la tracta á tall de gos donantli sempre la bola.

Lliure, donchs, ara 'm proclamo del fraternal monopoli; mes, per que s'aconsoli, deixo en mon lloch al seu amo, l'home que ab humana pell més mentidas ha cobert y en el qual no més hi há cert que és una bola tot ell.

PAU NYAP.

MONEDA DE L'HISTORIA

El gran Rubinstein tocá una nit, un de sos admirables concerts en el saló de córt d'un príncep alemany, qui al dia següent li enviá un de sos cortesans, portador d'una condecoració de las més cobejadas.

—Ja se la pot entornar—digué 'l pianista ab dignitat.—Es impossible que 'l príncep me la concedeixi á conciencia; y dich aixó perquè anit, mentres jo tocava, ell estava jugant á cartas, y per consegüent mal pot saber si la mereixo.

Totas las observacions que li feu el cortesá foren inútils. Per lo vist, el gran pianista, no content ab un concert, volgué donar una llissó, y no de piano, á qui la necessitava.

DOCTOR SALAT.

MITIN ROIG

Al poble al mitin congrega el fenomenal programa d'un redemp'tor de camama y Marat de pega grega.

La sala bull. Ara enrahona un company molt fort de closca més serrat que un pa de rosca y més dur que un ou de mona.

—¡Companys!—diu—s'acosta el día de la reivindicació del fi de l'explotació y mort de la burgesia; aquell dia tan ditxós que lo més alt hem d'abatre, de cada rich ferne dos y de cada frare, quatre.

Incendiarem els Registres de propietat y els convents, la sanch correrá á torrents y pelarem als ministres. Aquell día morirán richs, burgesos, reys, Sant Pare...

¡Si no ho havem fet encara es de llástima que 'ns fan! Nivellat el camp social, farem el té tu y té tu, y tindrà tothom igual puig no tindrà res ningú.

Allavoras, braus campions, á l'explotat proletari li passarem un nap diari... y una capsa de bombons.

En tant, per qué s'aconsoli vostra impaciencia, us direm que avuy per avuy ja havem filat hont tenen petroli.

Espereu, donchs, ab confiansa, deu la quota al redemptor, tingueu fe en el seu valor y no faltarà matansa.

Tot prom'te estaré disposat, y l'òbol que ara dongueu será diner que poseu, companys, á interès compost ¡Guerra á aquella gent innoble! ¡Guerra als burgesos egoístas! ¡¡¡morin als catalanistas!!! ¡¡¡Visca 'l Redemptor del poble!!! ¡Ell sols vostra ditxa vol, y la lograreu... aviat!

Y, ara, aneu... á pendre 'l sol, que per avuy ja heu dinat.

PAU NYAP.

COSAS

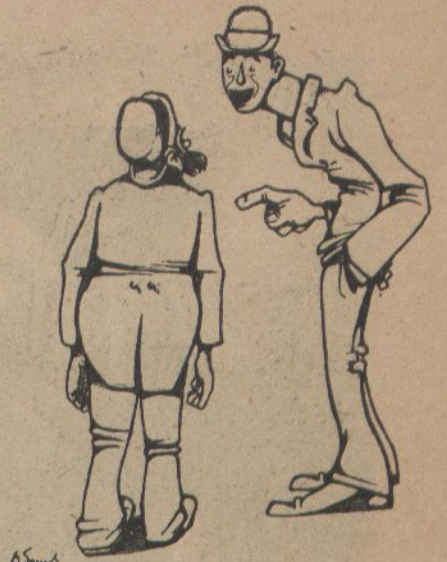
Es més digne l'anar brut del treball que net pels vicis.

Si 'ls richs gastessin més y 'ls pobres menos, no fora tan exagerat el desnivell social.

La dona qual cor no sent, és com un teléfoño espallat, que per més que un truqui el Centre no respon may.

Es tan difícil la veritat en el comers com trobar una sogra muda.

Desgraciad és aquell que tan sols veu el cel-obert de casa seva.

—Y donchs, Sr. Mariano, ¿que no anirà als Jochs?
—Encara no n'hi aniran prous de senyoras Marianos y senyoras Marianas?

(Dib. de FARRIOLS.)

«SIENDO ESTOS PARQUES Y JARDINES...»

—¡Alsa, amigo! ¿Aixis és com anem á classe?

—Ja veurás: no tot s'ho ha d'emportar l'Universitat: de tant en tant un hom també s'ha de vigilar la finca.

(Dib. de NANCH.)

—¿Bisexual? Bisexual? Bé, vaja: deu venir á ser una cosa com la dida, que porta faldillas y té bigoti.

(Dib. de CAPUZ.)

TRENCATS

Llegiu.—Obtindreu alivi instantani y radical curació de vostres mals usant els moderns braguers de l'especialista Torrent. No molestan ni fan bullo, quedant enmotllats com un guant. Homes, donas y nois deuen usarlos. Contenció absoluta, curació prompta y comoditat immensa, s'obtenen ab tan maravellosos braguers. No comprar sense veure abans aquesta casa. Unió, 13, botiga-Casa Torrent.

LA PUBLICIDAD

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: 1 pesseta cada edició
Fora: 4'50 pessetas trimestre
16 pessetas any

Dintre de Barcelona LA CAMPANA CATALANA y La Publicidad passadas á domicili, 1'40 ptas. al mes.

LIBROS NOVEDAD DE LA SEMANA
COMEDIA DE EL HERRADOR

ARETINO (El divino Pietro, llamado el Azote de principes y grande y famoso demostrador de vicis y virtudes)—El Marescalco, comedia en cinco actos, ahora puesta por primera vez de la lengua toscana en castellano, por Joaquin López Barbadillo, bajo el nombre de El Herrador y precedida de un prólogo del traductor.—El Herrador es uno de los más hermosos libros del gran satírico italiano y una verdadera joya en la literatura picaresca clásica. La versión castellana de Joaquin López Barbadillo es intachable: toda la gracia y la fresca malicia del Aretino, nada han perdido al pasar de la lengua toscana á nuestro idioma.—La edición es de gusto antiguo y está cuidadosamente corregida y exornada de grabados de época. Debe figurar en todas las bibliotecas de prestigio. Cubierta á dos tintas con retrato del Aretino. En 8.º 4 pts.

Grandes descuentos á los correspondientes de LA CAMPANA CATALANA
Dirigir los pedidos y solicitar Catálogos al representante Pedro Solaesa: Culebra, 28; BARCELONA